

Archaizmy w przepisach Lucyny Ćwierczakiewiczowej

Rosnące zainteresowanie sferą kulinarną przyczynia się do powstawania wielu programów telewizyjnych i stron internetowych o tej tematyce prowadzonych zarówno przez doświadczonych kucharzy, jak i przez amatorów. Gotowanie stało się pasjonującym i popularnym zajęciem, przede wszystkim dla ludzi młodych. Warto więc skierować swoją uwagę na to interesujące zagadnienie pod innym, bo lingwistycznym, kątem.

W swoim wystąpieniu pragnę opowiedzieć o typach archaizmów znajdujących się w przepisach kulinarnych Lucyny Ćwierczakiewiczowej. Przepisy te powstały w połowie dziewiętnastego wieku i nierzadko różnią się od współczesnych nie tylko odmiennym słownictwem, lecz także pisownią związaną z fonetyką, morfologią (przede wszystkim ze względu na fleksję) czy składnią. Uwzględniając podane kryteria oraz wykorzystując zebrany materiał leksykalny, przedstawię i omówię klasyfikację archaizmów. Posłużę się książką Lucyny Ćwierczakiewiczowej *365 obiadów* wydanej w Warszawie w 1982 (przedruk z poprawionego dwudziestego pierwszego wydania z 1911 roku, pierwsze wydanie z 1858 roku). Wyjaśnię także etymologię wyrazów najczęściej używanych przez autorkę tudzież tych, które mogą być obecnie niezrozumiałe, wytłumaczę genezę rozwoju form współczesnych oraz podam powody, dla których zmieniono formy wcześniejsze. Skonfrontuję jednocześnie założenia teoretyczne językoznawców z praktycznym wykorzystaniem przez piszących.

Kończąc swoją prezentację, przedstawię statystykę zebranych archaizmów opierającą się na wymienionym wyżej podziale.